

Når det rette match kan forvandle nedtur til optur

I uge 39 var Emilie Koldby i praktik i Dansk Ride Forbund. Emilie er 15 år gammel, hun er selvfølgelig vild med heste, og så rider hun springkonkurrencer på sin pony. Læs om Emilies liv med ridning her. En beretning om vigtigheden af, at få en god introduktion til ridning og at finde det rette match- men også en beretning om både op- og nedture.

Det hele startede på rideskolen

Ridningen har fyldt meget de sidste 11 år af mit 15-årige lange liv. Jeg startede ligesom mange andre på forskellige rideskoler, hvor jeg har lært det meste af min grundridning. Det har givet oplevelser på mange forskellige ponyer, som hver og en har lært mig noget forskelligt. Det nyder jeg rigtig godt af nu, hvilket, jeg synes, er vigtigt som rytter.

De første mange år af min ridetid, red jeg på rideskoler, hvor der var mest fokus på dressur og

meget lidt spring. På rideskolen lærte jeg alt - lige fra hvordan man håndterer hesten på staldgangen, til hvordan man får mest ud af sin ridning. I starten af min rideskoletid handlede det mest om ridningen, altså den fysiske tid på ryggen af ponyerne. Her red jeg forskellige ponyer, så jeg fik en bredere viden om ridning, for alle heste/ponyer er forskellige at ride på. Det har hjulpet mig rigtig meget til der, hvor jeg er nu, for jeg har turdet sætte mig op på alle former for heste. Jo ældre jeg blev, og jo mere erfaring jeg fik, jo mere kom jeg ude i stalden, hvor jeg lærte, hvordan man sadler op, og generelt hvordan man omgås heste. Her fik jeg en masse viden om heste, som nu bliver brugt hver dag i stalden.

Jeg ville bestemt ikke have været min tid på rideskolen foruden. På rideskolen fik jeg en masse nye venner, som jeg hyggede mig med ude i staldene, når vi ikke red. Det har også været en vigtig del af min rideskoletid, for her lærte vi også at tage hensyn til hinanden, når vi red og i staldene, og jeg fik også bekræftet, at ridning er meget mere end bare ridning. Der er et kæmpe fællesskab på rideskolerne, hvilket jeg ikke synes, man kan undvære.

Den første pony

Efter 7 år på rideskole indså mine forældre, at jeg gerne ville noget mere indenfor ridesporten, så i en alder af 11 år var jeg så heldig, at få min egen pony, en rød hoppe. Jeg havde fået mere og mere

Når det rette match kan forvandle nedtur til optur

interesse for springningen, så det ville jeg selvfølgelig gerne dyrke endnu mere med min nye pony. Desværre var hun ikke så springglad, så til at starte med tog jeg mig en masse ture i sandet. Men det stoppede mig nu ikke. Jeg havde heldigvis en rigtig god træner, der hjalp mig meget og troede på mig. Iben, min træner, tog med til forskellige stævner, og hun var der altid, hvis der var problemer. Langsomt gik det fremad, og jeg begyndte at ride nogle E-stævner, som gik

rigtig fint. Jeg fik dog hen af vejen mere interesse for at springe konkurrencer på lidt højere plan, og her måtte jeg erkende, at min pony ikke var den rette til det.

Fightervilje fører til succes

Jeg fik derfor en ny pony, en dygtig kat. III hoppe, Minni, som var meget glad for at springe. Minni var dog også meget anderledes end min forrige pony, så jeg var meget glad for de mange års erfaring fra rideskolen og de mange forskellige ponyer, jeg havde lært at ride der. I starten have jeg mange problemer med at lære at ride Minni, så

der gik et halvt år, inden jeg begyndte at ride stævner. Her havde mine forældre og træner en kæmpe betydning for mig, for de troede på mig, og de kæmpede sammen med os. Stille og roligt fik vi blod på tanden og begyndte at ride lidt E-stævner, og jo mere erfaring jeg fik, desto bedre styr fik jeg på Minni. Til sidst fik jeg så godt styr på hende, at vi prøvede kræfter med lidt sværere stævner, og vi endte næsten med at hive placeringer hjem hver gang. Vi fik også titler som Distriktsmestre og Ø-Cup-vindere. Jeg har ikke altid været så god til at skubbe mine grænser inden for spring, da jeg tit for mange nerver på, men her var min træner Iben rigtig god til at presse mig på den gode måde, og hun er hele grunden til, at jeg nåede så langt med ridningen.

For mig vil Minni også altid være et slags symbol på, at lige meget hvor meget modstand, man kan møde, er man nødt til at kæmpe videre og tro på sig selv.

Når det rette match kan forvandle nedtur til optur

Ingen medgang uden modgang

Tiden kom desværre hvor jeg blev for gammel til at ride kat. III-pony, og vi købte derfor en kat. I-pony, som også skulle bruges til springning. Det gik dog desværre ikke helt så let, som vi havde håbet på. Som et forsøg på at få det til at fungere, forsøgte jeg mig med et trænerskifte. Men lige lidt hjalp det. Matchet var ikke rigtigt. Så sammen med mine forældre tog jeg beslutningen at sælge ponyen og sætte jagten ind på en ny pony.

Nye mål

Her fandt vi min nuværende kat. I-vallak, Robin. Han er en ældre herre med masser af erfaring. Ham starter jeg L-klasser på lige pt. men målet er at komme ud og starte nogle M-klasser. For nylig er jeg også skiftet tilbage til min gamle træner Iben, og hun har allerede gjort en stor forskel i min ridning. Her er der helt sikkert et godt match. Robin har stor kapacitet inden for spring, og jeg er heldig tit at ligge i toppen med ham. Jeg har kun et år tilbage på pony, så der er nogle ting, jeg rigtig gerne vil nå inden udgangen af næste år.

Her til november skal vi f.eks. til Christmas Show Warm Up for anden gang, og i år er målet at få en roset med hjem.

Den altafgørende større og opbakning

Igennem hele min ridetid har mine forældre haft rigtig stor betydning. For det første er det dem, der sponsorerer al min ridning, og så er de i det hele taget bare en kæmpe støtte. Alt det her har selvfølgelig heller ikke været muligt uden mine trænere igennem tiden og min introduktion på rideskolen. Der har været forskellige trænere igennem rideskoletiden, som hver især har lært mig forskellige ting, som jeg stadig har gavn af i dag. Så er der selvfølgelig min nuværende træner, som stort set har lært mig alt inden for springningen. Hun har været med mig til utallige stævner og brugt rigtig meget tid på mig og mine ponyer de seneste mange år, så hun er stort set grunden til, at jeg er, hvor jeg er ridemæssigt i dag.

